

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันอาเซียนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนไทย จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ” (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, ม.ป.ป.) ดังนั้นทุกคนที่อยู่ในภูมิภาคอาเซียนรวมทั้งคนไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน การศึกษา การท่องเที่ยว และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้กฎบัตรอาเซียนยังมีความมุ่งประสงค์ในการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในภูมิภาคนี้อีกด้วย จึงมีการจัดการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อ 7 ตุลาคม 2546 ที่บาหลี อินโดนีเซีย ได้กำหนดจัดทำข้อตกลงร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) เกี่ยวกับคุณสมบัติของวิชาชีพหลัก แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี และในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 ได้มีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพการท่องเที่ยวอาเซียน (MRA on Tourism Professionals) เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานสำหรับ 32 ตำแหน่งงานใน 2 สาขาวิชาชีพคือ สาขาที่พัก และสาขาการเดินทาง การเตรียมการรองรับด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวอาเซียน (Foreign Tourism Professional) จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัวและเตรียมบุคลากรอย่างเร่งด่วน เนื่องจากผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ย จากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) พบว่าคะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยในปี 2553 อยู่ที่ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนามเท่านั้น แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย จากการจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ที่แบ่งระดับทักษะภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ปรากฏว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” ทั้งยังอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนาม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (อ้างในฐนมน สมชนะ, 2556) เปิดเผยผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและการพัฒนากำลังคนว่า ผลการศึกษาในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา พบว่าศักยภาพและความพร้อมของไทยอยู่ในระดับ “กลางๆ”

เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน และในจำนวน 48 ประเทศในทวีปเอเชีย ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในอันดับที่ 43

จากผลการศึกษาและการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพราะการที่แรงงานไทยมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับแรงงานจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางการเปิดเสรีการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคเหนือ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีความหลากหลายของประชากรอันเนื่องมาจากความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น ไทยยวน ไทลื้อ ไทจีน ไทยภาคกลาง ไทใหญ่ ล่าหู่ ลีซอ จีนฮ่อ กะเหรี่ยง ม้ง และลัวะ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ปลูกกะหล่ำปลี พักทอง มีรายได้น้อย ทำให้ผู้ประกอบการสนับสนุนให้ลูกหลานทำงานช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเข้ารับการศึกษา นอกจากนี้ สภาพภูมิประเทศทำให้การเดินทาง และการติดต่อสื่อสารเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก การเดินทางไปยังสถานศึกษาจึงเป็นอุปสรรคอีกประการหนึ่ง

วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน จึงเป็นสถานศึกษาที่เข้ามาแก้ไขปัญหาทางด้านการศึกษา จากแนวคิดที่ว่า ชุมชนและท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล ต้องเข้ามามีส่วนร่วมลงทุน หรือมีส่วนริเริ่มของการจัดตั้งเพื่อให้ท้องถิ่นได้ตระหนักถึงภาระความรับผิดชอบตั้งแต่เริ่มต้น รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการและการประกอบอาชีพของชุมชนในท้องถิ่น โดยจัดการศึกษาหลักสูตรอนุปริญญา มุ่งเน้นการเสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มคุณค่าชีวิตและศักยภาพของบุคคลและชุมชน แต่เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทำให้การจัดการศึกษาแบบหน่วยจัดการศึกษามีความคล่องตัว และเข้าถึงชุมชนมากกว่า

วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง ให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่อำเภอแม่สะเรียง ผู้เข้าศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ กะเหรี่ยง ลีซอ ไทใหญ่ และลัวะ แต่ผู้เข้ามาศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้จากการศึกษานอกระบบ และขาดความต่อเนื่องทางการศึกษา ทำให้ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ทั้ง ๆ ที่จะทำให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีขึ้น เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน เป็นอำเภอติดแนวชายแดน จำนวนนักท่องเที่ยวที่ขึ้นขอการพำนักยักยัด เดินป่า ขึ้นเขา ล่องแม่น้ำ เพิ่มขึ้น ทำให้เริ่มมีโรงแรมขนาดเล็ก และเกสต์เฮาส์ในพื้นที่ อาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นและเป็นที่ต้องการ

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ค้นคว้าแนวคิดต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและพบว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นวิธีการที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ โดยการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนเป็นหลัก มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่ การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้

Taylor (1983) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน นั่นคือ การเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษา มากกว่าการเรียนภาษาด้วยการศึกษารูปแบบของภาษา

Krashen และ Terrell (1983) เสนอว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ผู้เรียน ได้รับรู้ข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจให้ได้มากที่สุด การเรียนควรมีการแก้คำผิดให้น้อยที่สุด เพื่อที่การสื่อสารจะเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง และในชั้นเรียนควรให้ผู้เรียนทำเฉพาะกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร ส่วนการฝึกรูปแบบภาษานั้นควรให้ผู้เรียนไปฝึกนอกชั้นเรียนจากแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้

การจัดการอบรม หรือการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ คือ 1) การให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน 2) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลายทักษะรวมกัน ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม เพราะการสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน 3) ผู้เรียนต้องได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด 4) ผู้เรียนต้องฝึกการใช้ภาษามาก ๆ โดยให้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ 5) ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการสอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

ในกระบวนการอบรม หรือการจัดการเรียนการสอนจึงประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป ขั้นตอนการปฏิบัติ (Practice) ผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่จะเพิ่งเรียนรู้ใหม่จากการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อย

ให้ทำเองมากขึ้น ในการฝึกนั้น ผู้สอนจะเริ่มการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามเนื้อหาที่ต้องการ นอกจากนี้ควรมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย แต่ไม่ควรใช้เวลามากนัก ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ และขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ถือเป็นขั้นที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน นอกจากนี้การนำสื่อมาใช้ในกระบวนการอบรม เช่น คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายและรูปแบบภาษามากยิ่งขึ้น ชวลิต เ่งทอง (ม.ป.ป.) อธิบายว่าสื่อมีความสำคัญและสนับสนุนการเรียนการสอนเพราะ 1) ส่งเสริมให้คุณภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น 2) เพิ่มปริมาณการเรียนรู้ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ 3) กระตุ้นความสนใจ สร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน 4) ทำให้เกิดการจำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น 5) ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหา 6) ทำให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ลำบาก เช่น ทำสิ่งซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ทำสิ่งเคลื่อนไหวช้าให้ดูเร็วขึ้นหรือทำสิ่งเคลื่อนไหวเร็วให้ดูช้าลง ทำสิ่งที่ใหญ่มากให้ย่อขนาดลงหรือทำสิ่งที่เล็กมากให้ขยายใหญ่ขึ้น นำอดีตมาให้ศึกษาได้ และนำสิ่งที่อยู่ไกลหรือลึกลับมาศึกษาได้ 7) ทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น

จากแนวความคิดของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการนำสื่อมาใช้ในการจัดอบรมและการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนิน โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนานวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก ในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน” เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อหาพัฒนาวัตกรรมการภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการ โรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

2.2 เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการ โรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนก่อนและหลังการเรียนด้วยวัตกรรมการภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนจำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดใช้เนื้อหาภาษาอังกฤษด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการ โรงแรมและที่พัก

4. ทฤษฎี คำถามเพื่อการวิจัย และกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

4.1 ทฤษฎี

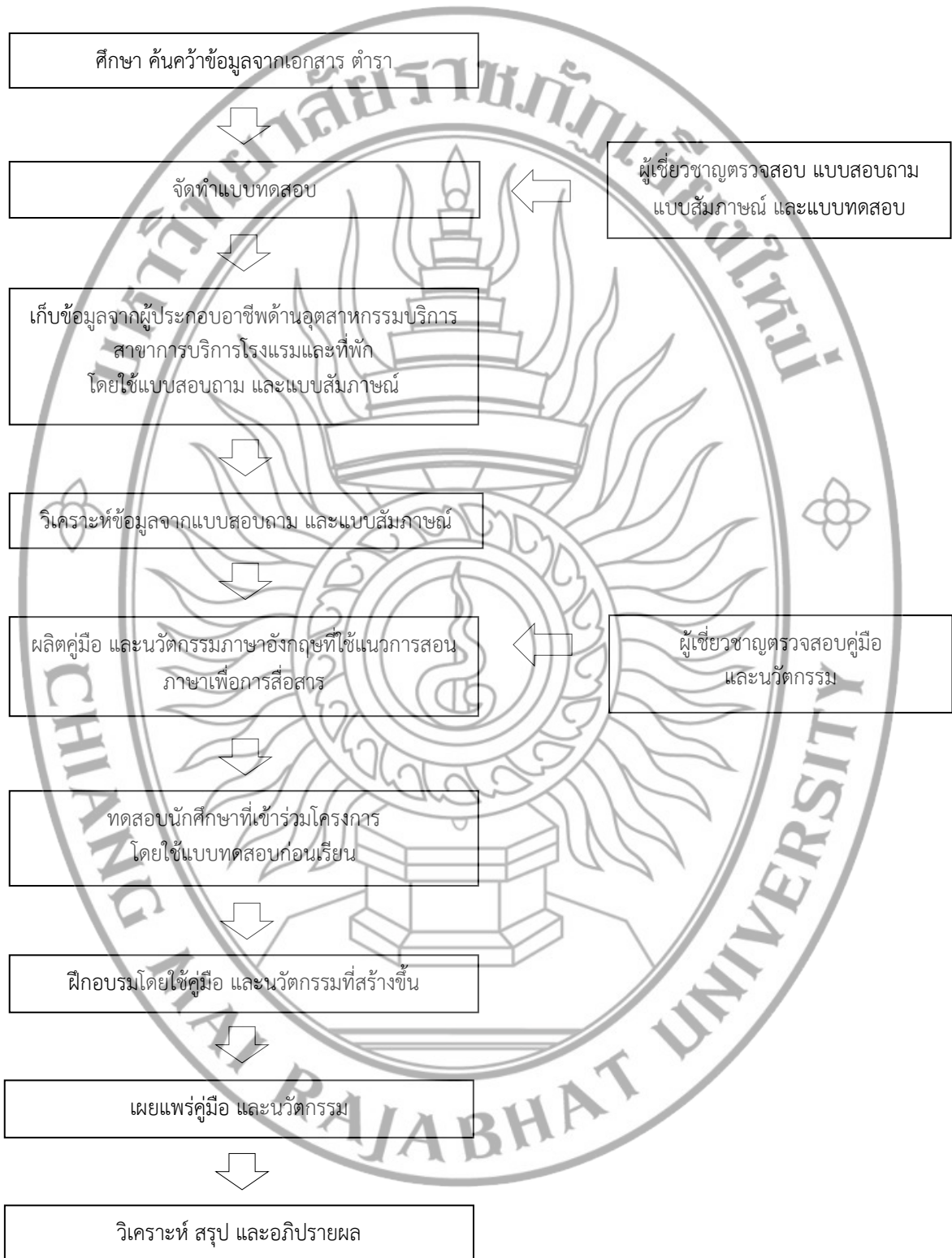
โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาวัตกรรมการภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก ในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน” อาศัยทฤษฎีหลักได้แก่

1. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)
2. แนวคิดในการใช้สื่อและนวัตกรรม

4.2 คำถามเพื่อการวิจัย

นวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนหรือไม่

4.3 กรอบแนวคิด

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก ในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน” เป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) วิธีการเก็บข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมบริการในประชาคมอาเซียน ตามข้อตกลง MRAs วิชาชีพการท่องเที่ยวที่สามารถย้ายไปทำงานอย่างเสรีในประชาคมอาเซียน
2. จัดทำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำไปสร้างคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ
3. เก็บข้อมูลแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์จากผู้ประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมบริการ (กระบวนกรมีส่วนร่วมของชุมชน)
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
5. ผลิตคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
6. จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
7. จัดสอนนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่เข้าร่วมโครงการโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน
8. จัดอบรมนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่เข้าร่วมโครงการโดยใช้คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ
9. จัดสอนนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่เข้าร่วมโครงการโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน
10. เผยแพร่คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษไปยังวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน (การคืนข้อมูลให้กับชุมชน)
11. วิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
2. แบบสอบถาม
3. แบบสัมภาษณ์

5.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ จากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงสถิติ
2. วิธีวิเคราะห์เชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ การสนทนา การสังเกตการณ์ เพื่อให้ได้คำศัพท์ประเด็นการสนทนา รูปแบบที่ใช้ในการสนทนา วิเคราะห์ สรุป แล้วนำมาสร้างคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5.4 พื้นที่ทำการวิจัย

วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

5.5 กลุ่มประชากร

นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 30 คน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 นวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การนำสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นใหม่เข้ามาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมจากวิธีการที่ทำอยู่เดิม เพื่อใช้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ได้แก่ คู่มือประกอบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

6.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แนวการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสอนสำคัญ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Presentation ครูนำเสนอข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยเน้นรูปแบบภาษาที่ใช้จริง 2) Practice การฝึกโดยมีการควบคุมหรือชี้แนะแล้วนำไปสู่การฝึกแบบปล่อยให้ทำเอง 3) Production ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ได้ฝึกปฏิบัติ

6.3 ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก

6.4 การเตรียมความพร้อมการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก หมายถึง การเตรียมความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานด้านการโรงแรม

6.5 นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนจำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 วิทยาลัยชุมชนได้แนวทางในการใช้นวัตกรรมภาษาอังกฤษใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พัก ในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

8.2 แนวทางในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

